

Περραιβου Επιτ Πολιτ Αθην

1στ Σουλ

2, 172

Αθήναι

1

18. αἰ.

« Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ ταῦτα θλιβόμενοι ἀπὸ
 τὸν πόσον προῖ τὴν πατρίδα του, ἀρχήσαν ἀπ' ὀλί-
 γου κατ' ὀλίγου καὶ συναίχωνται ἐν ἐβδομύτων
 βαμαζία, καὶ ἐν ταύτῃ ἔχρανται εἰς τὸ ὑψηλὸν
 δοθρεῖα τῇ Ὀδωμανίῃ βασιλείᾳ, δημοποιούντες
 τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπιστορὴν του, καὶ ὅτι εἶναι
 πιστοὶ ραγιαῖδες τοῦ πομπηρονίου βασιλείου καὶ
 αἰῶνος ὁμοῖα. Ἡ βασιλεὺς ἔδωκεν εὐμενὴ τὴν ἀποδ.
 αἰσιν καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν διορίζει εἶνα
 Παισαῖ, ὀνόματι Ἀβδουζαῖμ Πασαῖ, Οὕτως

Περραιβου Επιτ Πολιτ Αθην
1στ Σουλ 2, 172

Αθήναι

2

18. αἰ.

ἐλθὼν, ἔστησε τὰς σκηναίς του ἔξω εἰς
τὴν Καλαυρρόνην. Εἰδὺί οἱ ἰσχυριώτεροι
συμπαιριῶται ἐπύχαν εἰς προσώνησίν του
Οἱ συμπαιριῶται ἀπεκρίδυσαν δια' δρόμου
τοῦ Νικωζαίου Χειρᾶ Ὁ Ἰσχυριώτης
ἔταξε ὅτι εὐχαριστήσῃ ποτὺ εἰς αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν.
συμμεῖον δέ, ὅτι ἔχαρισε καὶ ἔν δαυτωζιδίον εἰς
τὸν Νικωζαίον, ἀπέδειξε δὲ καὶ ἔν μέρος τοῦ
βασίλειου του ὅπου τοῦ Αἰωνίου, ἀφοροζοζήτου,

Περραιβου Επιτ Πολιτ Αθην
1στ Σουλ 2, 173

Αθήναι

3

18. αι.

και' α'σι δότου, ει' τρε' δ'οκμήρου, χρόνου,
και' ο'υ ο'σοι ήθελε φαταγυρίσου ει' την
πατριδα του, και' φαταγαμβάτουν εν ενδερω,
ο'ρα του, τα' υποσταλμα'. Ο'τω λοιπόν α'νω-
ρονδοῦσεν η' ανείσμηξι, των φευγαίων ει' την
Αθήναι, και' η' των υποσταλματων τους φαταγ.
πό'υτησις. Ήμεϊνων δε' ο'που έμειναν ει' του
φένου, τό'που, τα' υποσταλμα' απέ'ρσαν ει'
την ε'ξουσ'αν την βασιλεια. „

